

Αριθ.Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ	1760
Ημερομ. Κατάθεσης	29/5/2020

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΜΥΡΑΣ
Βουλευτής Ιωαννίνων – Νέα Δημοκρατία

ΠΑΒ	1760
29 ΜΑΙ, 2020	

Αθήνα 22.05.2020

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑΘΕΤΩ

σαν Αναφορά, τη συνημμένη επιστολή των διδασκόντων μελών του μόνιμου Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.ΔΙ.Π.) σχετικά με την ιεραρχική τους εξέλιξη.

Παρακαλώ την αρμόδια υπουργό να απαντήσει σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Γιώργος Αμυράς

Αξιότιμε κε Αμυρά!

Αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι αρκετοί διδάκτορες μέλη του μόνιμου Εργαστηριακού- Διδακτικού Προσωπικού (Ε.ΔΙ.Π.) των ελληνικών πανεπιστημίων με αυξημένα προσόντα (διδακτορικά, μεταδιδακτορικές έρευνες, δημοσιεύσεις, ερευνητικό έργο, επίβλεψη πτυχιακών, συνεπίβλεψη μεταπτυχιακών εργασιών, αυτοδύναμο διδακτικό έργο κ.ά.) είναι εγκλωβισμένοι στη στασιμότητα. Επιπρόσθετα, ενώ διδάσκουν στο πανεπιστήμιο και ανήκουν στο ειδικό μισθολόγιο, αμείβονται πολύ λιγότερο από το ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων. Θα μπορούσε να ρωτήσει κάποιος κακοπροαίρετος ή κάποιος που δεν γνωρίζει την κατάσταση στα ελληνικά πανεπιστήμια γιατί, αφού έχουν αυξημένα τυπικά προσόντα, δεν διεκδικούν όποια θέση καθηγητή ανοίγει. Η απάντηση είναι απλή. Οι θέσεις είναι πολύ περιορισμένες, ενώ συνήθως στα τμήματα που διδάσκουν οι Ε.ΔΙ.Π. δεν προκηρύσσονται νέες θέσεις στο αντικείμενό τους, αφού ούτως ή άλλως θεωρείται ότι οι ίδιοι καλύπτουν τις ανάγκες του τμήματος. Ως εκ τούτου, τίθεται εύλογα το ερώτημα: αφού είμαστε μόνιμοι και διδάσκουμε αυτοδύναμα και μάλιστα βασικά μαθήματα, γιατί να μην εξελιχθούμε κατόπιν κρίσης; Γιατί να μην μπορεί κάποιος Ε.ΔΙ.Π. να προκηρύξει θέση στο αντικείμενό του; Σε κανέναν τομέα του Δημοσίου δεν είναι καταδικασμένοι μόνιμοι υπάλληλοι στη στασιμότητα. Μάλιστα, συμβαίνει και το εξής παράδοξο: αφενός αξιοποιούνται οι δημοσιεύσεις και οι έρευνες των Ε.ΔΙ.Π. για την καλύτερη κατάταξη των τμημάτων που υπηρετούν, στο πλαίσιο της αξιολόγησης, αφετέρου έχουν περιορισμένες αρμοδιότητες και δυνατότητες ανέλιξης, λόγω της θέσης τους.

Ουσιαστικά διδάσκουμε αντικείμενα που δεν προκηρύσσονται, ακριβώς, επειδή τα διδάσκουμε εμείς, οπότε η εξέλιξή μας δεν επηρεάζει τις όποιες νέες προσλήψεις. Αντίθετα, θα ισχυροποιήσει τα πανεπιστήμια μέσα από τον νέο μας θεσμικό ρόλο, γεγονός που θα μας επιτρέψει, ως λέκτορες, να φέρουμε νέα ερευνητικά προγράμματα που θα απασχολήσουν νέους επιστήμονες. Την ίδια ώρα που οι πρώην καθηγητές εφαρμογών των πρώην Τ.Ε.Ι. με πτυχίο ή master έγιναν άμεσα και χωρίς κρίση λέκτορες εφαρμογών με δικαίωμα εξέλιξης, όταν αποκτήσουν διδακτορικό, δεν επιτρέπεται σε εμάς με διδακτορικό και μεταδιδακτορικές έρευνες να γίνουμε λέκτορες, ύστερα από κρίση! Το τελευταίο αντίκειται στις συνταγματικές αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι ως Ε.ΔΙ.Π., συμμετέχουμε σε διεθνή συνέδρια και γράφουμε σε διεθνή περιοδικά, χωρίς να έχουμε αντίστοιχα έναν διεθνώς αναγνωρισμένο ακαδημαϊκό τίτλο, όπως αυτόν του λέκτορα. Την εποχή του brain drain και τη φυγή πολλών μορφωμένων Ελλήνων στο εξωτερικό, πολλοί επιλέξαμε να παραμείνουμε εδώ και να βοηθήσουμε τη χώρα αποδεχόμενοι μία θέση δυσανάλογη των τυπικών μας προσόντων, με την ελπίδα ότι θα αναγνωριστεί όλος αυτός ο κόπος και η συμμετοχή μας σε διάφορες δράσεις των ελληνικών πανεπιστημίων, τις περισσότερες φορές αμισθί και εθελοντικά. Πιστεύουμε ότι έφτασε η ώρα να μας επιτρέψει η Πολιτεία να εξελιχθούμε, κατόπιν κρίσης, προς όφελος της ίδιας και των πανεπιστημίων της.

Με εκτίμηση

Πρωτοβουλία Διδακτόρων ΕΔΙΠ